ספרא — פרק יט

[א] "וידבר ה' אל משה לאמר הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה" – מלמד שבית דין מבפנים ובית הסקילה מבחוץ. "וסמכו..השומעים" – אלו העדים. "כל השומעים" – אלו הדיינים. "ידיהם" – ידי כל אחד ואחד.

[ב] "ידיהם על ראשו" – סומכים ידיהם עליו ואומרים לו "דמך בראשך, שאתה גרמת לכך!".

[ג] "ורגמו אותו" – ולא כסותו. "כל העדה" – וכי כל העדה רוגמתו?! אם כן למה נאמר "העדה"? אלו עדים במעמד כל העדה. יכול הוראת שעה היתה? תלמוד לומר "ואל בני ישראל תדבר לאמר..." – יהא מנהג לדורות.

[ד] "איש" – מה תלמוד לומר "איש איש"? להביא את העכו"ם שיהיו נהרגים על קללת השם כישראל. אבל אינם נהרגים אלא בסייף שלא נתנה מיתה לבני נח אלא דין הרג לבד.

[ה] "כי יקלל אלקיו" מה תלמוד לומר? לפי שנאמר "ונוקב שם ה' מות יומת", שיכול אין לי חייבים מיתה אלא על שם המיוחד בלבד. מנין לרבות את הכינוים? תלמוד לומר "כי יקלל אלקיו", דברי ר' מאיר. וחכמים אומרים על שם המיוחד במיתה ועל שאר כל הכינוים באזהרה.

[ו] "ונשא חטאו" – ר' יהודה אומר, נאמר כאן 'נשיאת חטא' ונאמר להלן (במדבר ט, יג) 'נשיאת חטא'. מה 'נשיאת חטא' אמור להלן – כרת, אף כאן – כרת.

[ז] "ונוקב שם ה' מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה" – יהיו כל העדה כבעלי דבב לו. 'גר' – זה הגר. "כגר" – לרבות נשי גרים. 'אזרח' – זה אזרח. "כאזרח" – לרבות נשי אזרחיים. "בנקבו שם יומת" – אמר ר' מנחם בר' יוסי להביא את המקלל אביו ואמו שלא יהיו חייבים עד שיקללם בשם.